Hilal

“MÜSLÜMANLAR” dergisinin çocuk ilâvesidir.

Sayı
10
2017

Hazreti Muhammed ve Dostu Ebu Bekir gibi

-Tavuk mu arıyorsun? dedi tilki.
-Hayır, dedi Küçük Prens. Arkadaş arıyorum. Evcilleştirmek ne demek?
-Genellikle ihmal edilen bir iş, dedi tilki. Bağ kurmak anlamına geliyor.
-Bağlar kurmak mı?
-Yani, dedi Tilki, örneğin sen benim için hâlâ yüz bin öteki çocuk gibi herhangi bir çocuksun. Benim için gerekli de değilsin. Ben de senin için yüz bin öteki tilkiden hiç farkı olmayan herhanngi bir tilkiyim. Ama beni evcilleştirirsen, birbirimiz için gerekli oluruz o zaman. Benim için sen dünyadaki herkesten farklı birisi olursun. Ben de senin için eşsiz benzersiz olurum...."

Merhaba arkadaşlar!

Nasılsınız? Neler yapıyorsunuz? Yeni eğitim yılının ilk günlerini nasıl geçirdiniz? İlk güzel notlar geldi mi? Bana yazmayı unutmayın. Yeni başarılarınızı anlatın! Yeni eğitim yılına başarı ile başladığınıza İnanıyorum!

Ben ne yapıyorum? Bugünlerde insanları ve arkadaşlığı düşünüyorum. Yukarda Ekzüperi'n in "Küçük Prens" isimli masalından bir bölüm paylaştım. Herhalde birçoğunuz onu artık okumuştur. Bildiğiniz gibi bu kitap hem küçükler hem de büyükler için. Çok güzel ve aynı zamanda da çok eğitici bir eser. Bu bölümü paylaştım, çünkü bana arkadaşlığı düşündürdü.

Hepimiz arkadaşlarımız olsun istiyoruz, iyi arkadaşlar ve dediğimiz gibi "en iyi arkadaş" istiyoruz. Küçük Prens ve Tilki'nin arasındaki "evcilleştirme" konuşması bana iki iyi arkadaşın arasındaki bağı hatırlatıyor. Hiçbir zaman ayrılmayan, her zaman birbirine yardım eden, birbirini seven ve destek olan arkadaşlar.

Sevgili arkadaşlar, bana okuldaki arkadaşlarınızı anlatır mısınız? Beraber ne yapmayı seviyorsunuz? Arkadaşlarınızda en çok beğendiğiniz özellikler nelerdir? Güven ve dostluk hakkında ne düşünüyorsunuz? Sizce insanın gerçek dostu kimdir?

Bana sorarsanız, bence arkadaşlar Hz. Muhammed ve Ebu Bekir gibi olmalı. Çünkü "O dediyse, doğrudur!" diyebileceğimiz kişidir dost.

Sevgi ile,
Arkadaşınız Hilâl

BUNLARI BİLİYOR MUYDUNUZ?

Bitkiler...

Yeryüzünde 400.000 dolayında bitki türü tanımlanmıştır. Bunlardan bazıları dünyanın en uzun, en ağır ve en yaşlı canlılarıdır. Karalardaki bitkilerin toplam ağırlığı hayvanların toplam ağırlığının 1.000 katı kadardır. Doğada insanların yiyebildiği 30.000 dolayında bitki vardır; ama bunların ancak 200 kadarı evcilleştirilmiştir, yani tarımı yapılır. Bunların aralarında buğday, mısır ve pirincin de bulunduğu 12'si bütün insan nüfusunun yüzde 75'ini besler.

Hayvanlar...

Hayvanlar dünyası olağanüstü çeşitli ve bazıları çok görkemli canlılardan oluşur. Hayvanları diğer canlılardan ayıran en belirgin özellik gelişmiş hareket yetenekleridir. Denizden dışarı fırlayıp onlarca metre uçan balıklar, ağaçtan ağaca süzülen kurbağalar, kendi boylarının 100 katı kadar sıçrayan böcekler, her yıl bir kutuptan ötekine kadar kadar göç eden kuşlar, saniyeler içinde 100 kilometre hızla koşabilen yırtıcı hayvanlar vardır.

Mikroplar...

Canlılar denince akıllara hemen hayvanlar ve bitkiler gelir. Ama gezegenimizin asıl hâkimi mikrop denilen, gözle görülemeyen mikroorganizmalardır. Mikroplar yani bakteriler, akreler ve mantarlar öyle küçük canlılardır ki mikroskop olmadan görülmezler, ama toprakta, denizlerde, göllerde, ırmaklarda kısacası yeryüzünün her köşesinde yaşarlar. Antarktika'da buzulların içinde ve okyanus tabanlarındaki yüzlerce derece sıcaklıktaki bacalarda bile bulunurlar. Bir çay kaşığı toprakta 1 milyar bakteri bulunur. Mikropların çok büyük bölümünün yeryüzünde yaşamın sürmesi için önemli bir işlevi vardır. Yalnızca yüzde 1 gibi küçük bir bölümü insanları hasta eder ve zarar verir.

Şiir

Yusuf Karakoç

SENİ HATIRLATTI MUHAMMEDİM

Taif'te atılan taşlar,
Secde eden başlar,
Gözden akan yaşlar,
Seni hatırlattı Muhammedim.

Sevr Mağarası'na çıktım,
Kalbimi oraya bıraktım,
Dönüp Kâbe'ye baktım,
Seni hatırlattı Muhammedim.

Sofrana bakacaktım,
Sevgi çölünde acıktım,
O günü yaşayacaktım,
Seni hatırlattı Muhammedim.

Kavruldum çölün harında,
Yandım güneşin narında,
Serinlerken gül bağında,
Seni hatırlattı Muhammedim.

Teşekkür ederim Allah'ım...

*Nefes alıp verebildiğim için ve nefes almayı yarattığın için teşekkür ederim Allah'ım.

*Dağları ve denizleri yarattığın için ve bize armağan ettiğin için teşekkür ederim Allah'ım.

*Dağlarda ve ovalarda rengârenk çiçekler yarattığın için teşekkür ederim Allah'ım.

*Yiyecek ve içecekler çok güzel Allah'ım, ama çok güzel. Bütün bunlar için de teşekkür ederim Allah'ım.

*Bize peygamberler gönderdiğin için ve en son peygamberin olan Efendimiz'i de bizim ümmetimize gönderdiğin için teşekkür ederim Allah'ım.

*Hayatımızı İslam'la güzelleştirdiğin için ve İslam'ı bize armağan ettiğin için çok ama çok teşekkür ederim Allah'ım.

*İnsanları farklı farklı yarattığın için yeşil, mavi, kahverenegi, siyah ve ela gözlü bütün insanların ayrı ayrı güzelliği için çok teşekkür ederim Allah'ım.

*Suyu, havayı bize bahşettiğin için teşekkür ederim Allah'ım.

*Sokakları, kaldırımları, yolları ve parkları verdiğin için teşekkür ederim Allah'ım.

EN EMİN...

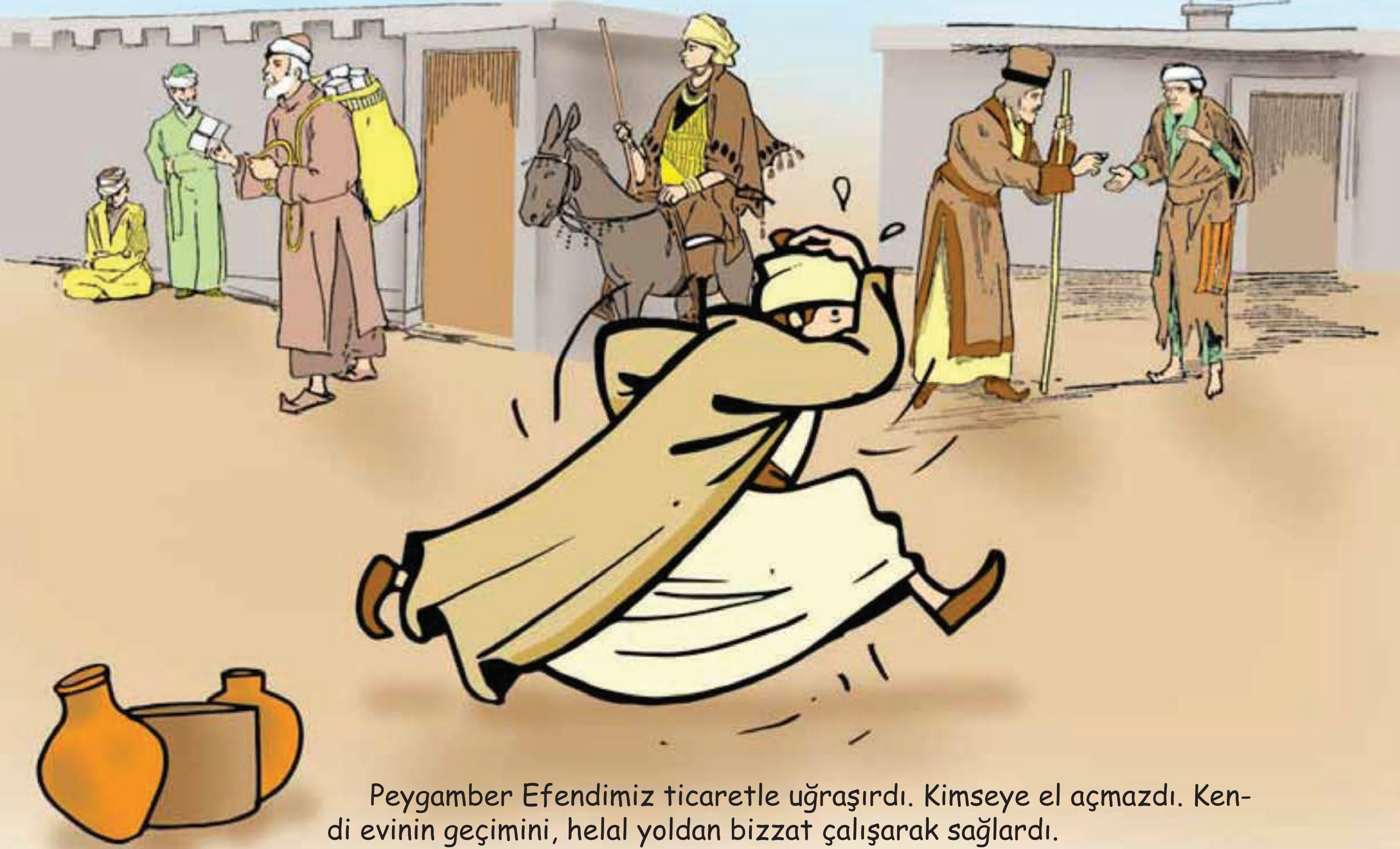

Peygamber Efendimiz ticaretle uğraşırdı. Kimseye el açmazdı. Kendi evinin geçimini, helal yoldan bizzat çalışarak sağlardı.

Henüz peygamber olmadığı zamanlardı. Bir gün Abdullah bin Ebu'l - Hamsâ adında biriyle alışveriş yaptı. Abdullah, malı beğenip aldı. Ancak, ödemesi gereken ücretin tamamını veremedi. Kalan borcunu daha sonra ödemek için Peygamber Efendimiz'den izin istedi. Anlaştıkları yer, gün ve saatte mutlaka gelip borcunu ödeyeceğine dair söz verdi. Peygamber Efendimiz de anlayış gösterdi. Ödeme zamanını belirlediler. Aynı yerde tekrar buluşmak üzere sözleşip ayrıldılar.

Ne var ki adam, oradan ayrıldıktan sonra işine gücüne daldı. Verdiği sözü unuttu. Hayli zaman sonra hatırladı. Hatırladı hatırlamasına fakat aradan tam üç gün geçmişti. Çok üzüldü ve utandı. Derhal sözleştikleri yere gitmek için koştu.

Abdullah bin Ebu'l - Hamsâ, Peygamber Efendimiz'i çok iyi tanıyordu. Biliyordu ki, Hz. Muhammed (s.a.s) tutamayacağı sözü vermez, bir kez söz vermişse de mutlaka onu tutardı. Ona boşuna Muhammedü'l - Emîn, yan, "Güvenilir Muhammed" dememişlerdi.

Anlaştıkları yere vardığında bir de ne görsün! Peygamber Efendimiz, onu orada beklemiyor mu? Onun bu denli sözüne sadık oluşu karşısında hayretler içinde kaldı. Peygamber Efendimiz ise Abdullah bin Ebu'l - Hamsâ'ya kızmadı, bağırıp çağırmadı.

Sadece biraz sitem ederek şöyle söyledi:

-Delikanlı! Bana zahmet verdin. Ben buraya üç gündür gelip gidiyorum.

Abdullah bin Ebu'l - Hamsâ, yaşadığı bu yaşadığını hiç unutmadı. Ne zaman Peygamber Efendimiz'den konu açılsa, onun ne denli muhteşem bir insan olduğunu, ona duyduğu büyük saygı ve hayranlığı dile getirmek için çevresindekilere hep bu olayı örnek verip anlatırdı.

Musa Mert

HZ. MUSA'NIN SABRI

Hz. Musa, peygamber olmadan önce çobandı. Dağlarda koyun güderek geçinirdi.

Bir gün koyunları otlatırken bir koyun, sürüden ayrılıp kaçmaya başladı. Hz. Musa koyunu yakalamak için ardından koştu. Fakat hayvan hızlı koşuyordu. Hz. Musa ne yaptıysa koyunu yakalayamadı. Koyun öndei o arkada koştular. Hz. Musa'nın çarıkları yırtıldı, paramparça oldu. Bu kez yalınayak koşmaya başladı. Derken ayakları şişti. Çok geçmeden tabanları yara oldu. Kanlar akmaya başladı. Ne koyun kaçmaktan vazgeçti, ne de Hz. Musa onun peşinden koşmaktan. Derken akşam oldu. Koyun ağıla girdi. Hz. Musa da yorgun argın koyunun yanına geldi. Fakat ona hiç kızmadı. Koyunun başını avuçlarının içine alıp okşadı. Yanaklarından öptü. Koyuna:

-Ey sevgili hayvan! Hadi bana acımadın. Kendine de mi acımadın? yumuşak bir sesle sordu.

O anda Cenâb-ı Allah meleklere dönerek:

-Peygamberlik ancak Musa'ya yakışır, diye buyurdu.

ALLAH İMAN EDENLERİN DOSTUDUR...

Allah bizi çok seviyor

O, çok sevendir ve bizi sevdiği için var etti. İhtiyacımız olan her şeyi yarattı. Allah bizi seviyor. Sevdiği için gönderdi peygamberlerini. Onlar insanlara hep güzeli, iyiyi ve doğruyu anlattılar. Haksızlık yapmamamızı, kötülükten uzak durmamızı öğütlediler. Peygamberler gelmeseydi, güzel Rabbimiz onları göndermeseydi ne olurdu halimiz? Nasıl bulurduk doğruları? Bunca güzelliklere nasıl kavuşurduk? Allah'ın sevgisini kazanmak için ibadet ederiz. Daha çok sevsin diye onun sevmediği davranışlardan uzak dururuz. Rabbimiz'in neyi sevip sevmediğini Kur'an-ı Kerim'i okuyarak öğreniriz.

Her güzel iş ibadettir

İbadet, peygamberimizden öğrendiğimiz, Allah'ı hoşnut edecek söz, davranış ve eylemlerdir. Abdest almak, namaz kılmak, güzel söz söylemek, anne ve babamıza güzel davranmak birer ibadettir. Bunların yanında insanları iyilik yapmaya teşvik etmek ve kötülüğe engel olmak, Kur'an-ı Kerim okumak, dürüst çalışmak, dargınları barıştırmak, yetim ve öksüzlere yardım etmek, insanlara iyilik yapmak da birer ibadettir.

Allah iman edenlerin dostudur

"Allah iman edenlerin dostudur. Onları karanlıklardan aydınlığa çıkarır." (Bakara suresi, 257. ayet)

Nasreddin Hoca

AHMET ÇAKIL

BOYAMA

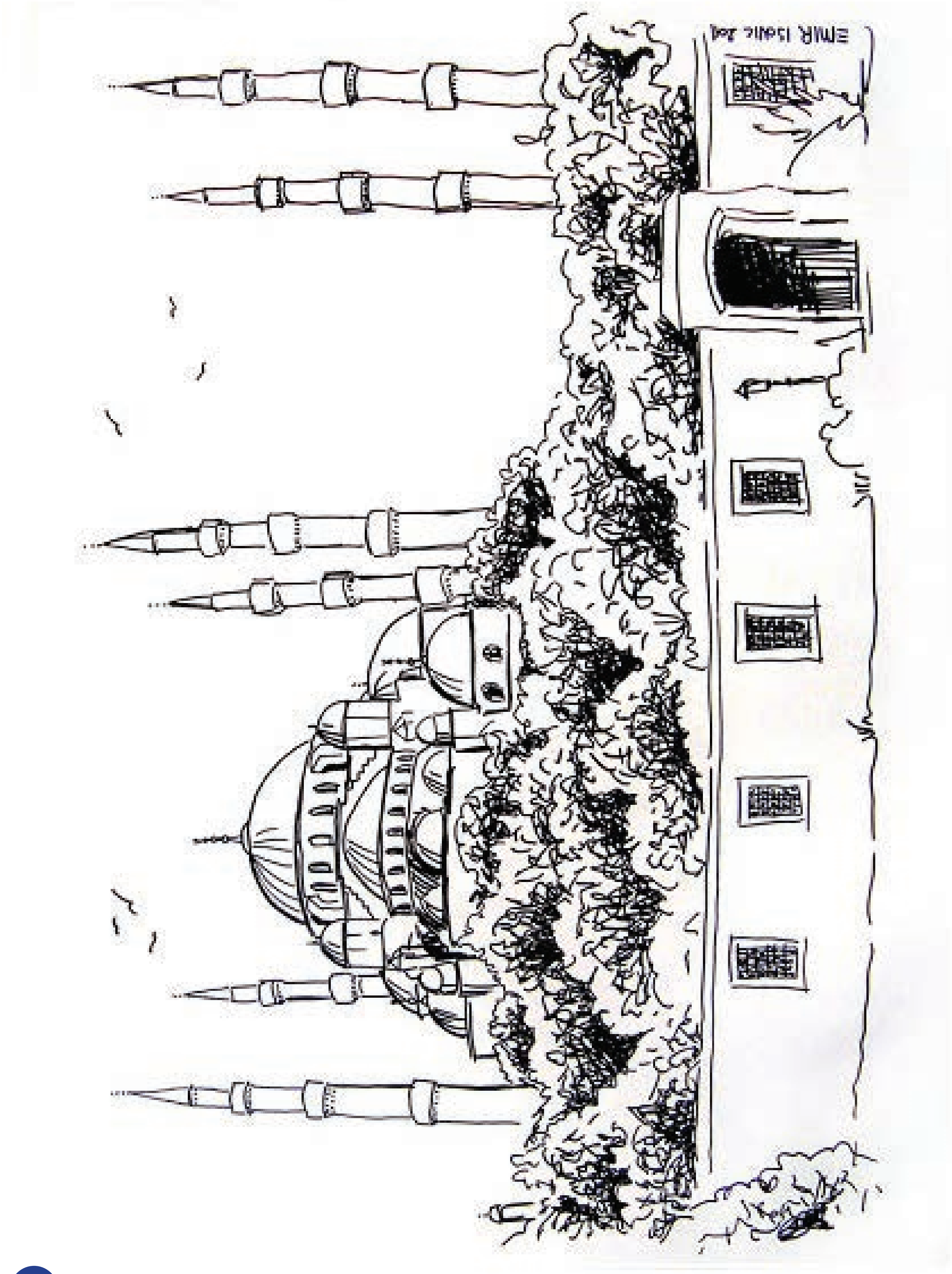

Кръстословица

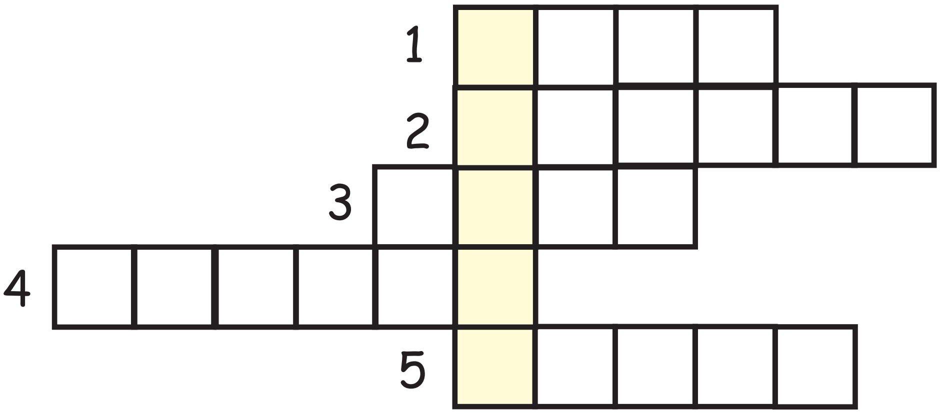

1. Сура номер 4 от Свещения Коран.
2. Ритуално измиване преди намаз.
3. Вяра.
4. Градът, в който се намира гробът на Пратеника Мухаммед.
5. Милостиня, която е фарз за заможните мюсюлмани.

НАСРЕДДИН ХОДЖА

АХМЕД ЧАКЪЛ

Успели, щастливи и доволни...

Севги Рамадан, с. Вълкан

Севги Рамадан и Емсел Азиз са ученички от шести клас – и двете са на 12 години.

Емсел Азиз, с. Листец

А Зелиха Емин е ученичка от осми клас. Те са първите трима, изпратили верни отговори на „теста с награда“ от брой 7. на

Зелиха Емин, Звездел

списание „Хилял“. Пратиха ни снимки с наградите си. Честито още веднъж!

„Благодарим много за подаръците. За пръв път виждаме това списание. Обичаме да участваме в такива състезания“, казват Севги и Емсел.

Не забравяйте, че винаги можете да пишете на имейла на списанието: hilal@grandmufti.bg

Разказ от Мевляна Джеляледдин Руми

ТЪРПЕНИЕТО НА ХАЗРЕТИ МУСА

Преди да стане пейгамбер, Хазрети Муса беше пастир. Изкарваше прехраната си, като пасеше стада в планините.

Един ден, докато пасеше овцете, една овца се отдели от стадото и започна да тича. Хазрети Муса тръгна след нея. Обаче животното тичаше много бързо. Каквото и да направи Хазрети Муса, не успя да хване овцата. Тичаха – овцата пред него, той подир нея.

Скъсаха се цървулите му, но той продължи да тича бос. Краката му се подуха. Стъпалата му станаха целите в рани, започнаха да кървят. Нито овцата се отказа да тича, нито Хазрети Муса се отказа от това да я настигне. Настъпи вечерта. Овцата се прибра в кошарата. Хазрети Муса, изморен, изтощен, се приближи до нея. Обаче не ѝ се ядоса. Хвана с двете си ръце главата ѝ и я помилва. Целуна я и каза:

– Мило животно! Добре, не пожали мен. Но не пожали и себе си ли?

През това време Всевишния Аллах се обърна към ангелите си и каза:

– Именно на Муса му подобава да е пейгамбер.

ОБЯВЯВАНЕТО НА МЮСЮЛМАНИТЕ ЗА БРАТЯ

Близо пет месеца след пристигането на Пейгамбера в Медина била проведена среща, в която се включили преселниците (мухаджир) от Мекка и глави на семейства от Медина (енсар). Целта на тази среща била вземането и прилагането на някои конкретни мерки за спокойното и хармонично съществуване на мюсюлманите, преселили се от Мекка в Медина.

Мухаммед (с.а.с.) насърчил мюсюлманите от Мекка и Медина към искрено сътрудничество. Побратимил преселниците от Мекка и местните мюсюлмани в Медина. Според направеното споразумение за побратимяването и двете страни щели да работят заедно, да поделят печалбата си, дори можели да бъдат наследници един на друг. Но решението, свързано с наследяването между побратимените, било отменено с низпослан айет от Корана след битката при Бедр:

„И роднините са по-близки едни на други според Книгата на Аллах…“ (ел-Енфал, 8: 75)

Страните приели това предложение. По този начин много мюсюлмански семейства от Мекка и Медина били побратимени.

Така материалните проблеми на мюсюлманите от Мекка, оставили всичко, което притежават, и преселили се в името на вярата, намалели. Била направена значителна крачка, която внесла сигурност в живота им. В резултат на побратимяването силата на енсарите и мухаджирите още повече се увеличила.

ЩЕ НАРЕЧЕШ „МАМО“ СЪЗДАНИЕТО КАТО МЕЛЯИКЕ, КОЕТО ЩЕ ТЕ ПОСРЕЩНЕ В СВЕТА

Имало едно време едно момче, което се приготвяло да дойде в света.

– О, Аллах, казаха ми, че утре ще ме изпратиш до едно място, наречено „свят“. Но аз съм толкова малък и безпомощен, как ще живея там? – попитало то.

Детето чуло глас:

– Измежду всички меляикета (ангели) избрах някои за теб, те ще те чакат и ще те защитават. Така ще бъдеш щастлив с тяхната обич.

– Добре, но как ще ги разбера, аз не знам техния език?

– Те ще ти кажат най-сладките и най-красиви думи, които можеш да чуеш на света. Те с обич ще те научат да говориш.

– Добре, но какво ще правя, ако искам да говоря с Теб?

– Моите меляикета ще те научат как да разтваряш ръцете си и как да стигнеш пътя до Мен.

– Чух, че имало и лоши в света, кой ще ме защити от тях?

– Те ще те защитят от всякакви опасности, дори и с цената на собствения си живот.

На детето му минал още един въпрос през ума: „Добре, а кой ще ме посрещне в света?“.

– Ти ще наречеш „мамо“ създанието като меляике, което ще те посрещне в света.

Светулка с чадърче

Ей, светулке, откъде
във градинката дойде?
И фенерчето си как
пазиш ти във тоя мрак?

Как го палиш – със кибрит?
Той в крилцето ли е скрит?
Ами буря щом трещи,
можеш ли да светиш ти?

Ей, светулке, за беля
много силно завалял.
Но защо стоиш така
със фенерчето в ръка?

Ето ти чадърче, дръж! –
да не се боиш от дъжд!

Драгомир ШОПОВ

Есен

Трепетликата на двора
изведнъж поруменя.
Стана пламък много скоро
и развесели деня.

Аз изтичах сутринта
и от алените листи,
без дори да ги чета,
цял гердан си намънистих.

И накичен отзарана
на врабчетата за страх,
като индианец станах
и със тях цял ден играх.

Димитър СВЕТЛИН

***

Чудно

С дядовите очила
виждам като през мъгла.
И до днеска не разбрах
как пък дядо вижда с тях?

Драгомир ШОПОВ

Източник: *LiterNet*

КАКВО ЗНАЯТ ДРУГИТЕ ЗА МЕН?

Есе

Какво трябва да знаят останалите за нас? Докъде могат да се простират границите на доверието?

Всеки човек трябва да расте с мисълта, че не всичко може да бъде споделяно. Особено децата би трябвало да са най-предпазливи, тъй като са във възраст, в която лесно могат да бъдат подлъгани. Ето защо непрекъснато им се повтаря, че не бива да говорят с непознати и не бива да приемат никакви „подаръци" от тях. След това те достигат най-опасната възраст – тийнейджъри. Възрастта на подрастващия младеж е най-силно влияещата, може би защото хормоните се отразяват на човека. Точно тогава той се чувства най-свободен и се поддава на течението. Кръгът на приятелството се увеличава непрекъснато и семейната среда остава на заден план. В подобни моменти младежите също могат да бъдат подлъгани лесно и да говорят за себе си на непознати. Това е така, защото голяма част от тийнейджърите се чувстват самотни и неразбрани и намират утеха в разговорите с непознати хора. Разбира се, това често е необмислено, защото младото съзнание не е научено да взема решения върху вече направени грешки или взети поуки. Родителите имат тежката задача да наблюдават този болезнен и за тях процес, но макар и те да са минали по същия път, не трябва да оставят децата си да вървят по него сами.

В днешно време има доста начини за разпространяване на информация за себе си. От една страна, това е хубаво, но не и тогава, когато става въпрос за много лична информация. Това е, което младите не разбират. Няма по-добри приятели от родителите, а за да можем спокойно да споделяме за себе си и на останалите, трябва да мине известно време, за да се уверим, че можем да се доверим.

Това, което трябва да знаят за нас останалите, е нещо, което трябва да бъде явно и достъпно за всеки. Що се отнася за лични данни, те не бива да се разкриват на всеки срещнат поради простата причина, че могат да бъдат използвани срещу нас по стотици начини.

От друга страна, доверието е нож с две остриета. Дори когато споделяме с приятел, трябва да бъдем внимателни, тъй като не всеки ни мисли доброто. Ето защо родителите ни са нашите първи най-добри приятели и единствено те няма да ни навредят, нито да завидят.

С всеки изминал ден ние разбираме, че колкото по-малко разкриваме своята същност, толкова е по-добре за нас самите. Повече слушане, по-малко говорене – това е мотото на успелия човек. Ние вървим по своя стръмен път, правейки грешки, но от всяка грешка си взимаме поука и се стремим повече да не я допускаме. Така растем всички ние и да се надяваме, че занапред ще се осъзнаем и дори младото поколение, което оставяме след нас, ще бъде по-внимателно и по-разумно.

Манка Кичикова,
ученичка в ДУ Момчилград

Като Пратеника Мухаммед и неговия приятел Ебу Бекир...

„- Ти кокошки ли търсиш? - попита лисицата.

- Не - каза малкият принц. - Търся приятели. Какво значи да „опитомиш"?

- Това е нещо отдавна забравено. Значи „да се обвържеш".

- Да се обвържеш ли?

- Разбира се - потвърди лисицата. –За мен ти още си само момченце, което прилича на сто хиляди други момченца. И нямам необходимост от теб. А и ти нямаш необходимост от мен. За теб аз съм лисица, която прилича на сто хиляди други лисици. Но ако ме опитомиш, ние ще изпитваме необходимост един от друг. За мен ти ще бъдеш единствен на света. За теб аз ще бъда единствена на света..."

Здравейте, приятели!

Как сте? Какво правите? Как минаха първите седмици от новата учебна година? Кой колко шестици получи? Не забравяйте да ми пишете. Похвалете се с новите си успехи! Вярвам, че сте стартирали успешно новата учебна година.

Какво правя аз? Тези дни си мисля за хората и приятелството. По-горе споделих един откъс от книгата „Малкият принц" на Антоан дьо Сент-Екзюпери. Сигурно мнозина от вас вече са я прочели. Както знаете, тя е приказка за малки и големи. Много е интересна, а също и поучителна. Споделям този откъс, защото ми напомня за приятелството.

Всички ние искаме да имаме приятели, да имаме добри приятели и, както казваме, да имаме „най-добър приятел". Разговорът за „опитомяването" ми напомня именно за връзката между двама добри приятели. Такива, които никога не се разделят, винаги си помагат, обичат се и се подкрепят.

Скъпи приятели, разкажете ми за своите приятели в училище. Какво обичате да правите заедно? Кои черти харесвате най-много у приятелите си? Какво мислите за връзката между приятелство и доверие? Какъв е според вас истинският приятел?

Ако питате мен, аз мисля, че приятелите трябва да са като Пратеника Мухаммед (с.а.с.) и приятеля му Ебу Бекир (р.а.). Защото приятел е този, за когото можем да кажем: „Щом го казва той, значи е вярно!".

С обич,
Ваша приятелка
Хилял

Хилял

Детско приложение на сп. "МЮСЮЛМАНИ"

Брой 10 2017